

Torah écrite (pentateuque) - Exode

Chapter 29

- 29,1 וְזֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר-תַּעֲשֶׂה לָהֶם, לַקֹּדֶשׁ אִתְּם--לִכְהֵן לִי: לֶקַח פֶּר אֶחָד בֶּן-בֶּקָר, וְאֵילִם שְׁנַיִם--תְּמִימִם.
- 29,2 וְלָחֶם מִצּוֹת, וְחֹלֶת מִצַּת בְּלוֹלַת בִּשְׁמֵן, וְזִרְקִיקֵי מִצּוֹת, מִשְׁחִים בִּשְׁמֵן; סֹלֶת חֲטִיִּים, תַּעֲשֶׂה אִתְּם.
- 29,3 וְנִתְּנָה אוֹתָם עַל-סֹל אֶחָד, וְהִקְרַבְתָּ אִתְּם בֶּסֶל; וְאֶת-הַפֶּר--וְאֶת, שְׁנֵי הָאֵילִם.
- 29,4 וְאֶת-אֶהֱרֹן וְאֶת-בְּנָיו תַּקְרִיב, אֶל-פְּתַח אֹהֶל מוֹעֵד; וְכַחֲצַת אִתְּם, בַּיָּמִים.
- 29,5 וְלַקְּחֹת אֶת-הַבְּגָדִים, וְהַלְבַּשְׁתָּ אֶת-אֶהֱרֹן אֶת-הַכֹּהֲנֹת, וְאֶת מַעֲלֵי הָאֵפֹד, וְאֶת-הָאֵפֹד וְאֶת-הַחֹשֶׁן; וְאֶפְדָּתָ לּוֹ, בְּחֹשֶׁב הָאֵפֹד.
- 29,6 וְשִׁמְתָה הַמִּצְוָפֹת, עַל-רֵאשׁוֹ; וְנִתְּנָה אֶת-גִּזְרֵי הַקֹּדֶשׁ, עַל-הַמִּצְוָפֹת.
- 29,7 וְלַקְּחֹת אֶת-שְׁמֵן הַמִּשְׁחָה, וְיִצַקְתָּ עַל-רֵאשׁוֹ; וּמְשַׁחְתָּ, אֹתוֹ.
- 29,8 וְאֶת-בְּנָיו, תַּקְרִיב; וְהַלְבַּשְׁתָּם, כְּתֹנֹת.
- 29,9 וְחִגַּרְתָּ אִתְּם אֲבֹנֵי אֶהֱרֹן וְיָבִיאוּ, וְחִבַּשְׁתָּ לָהֶם מִגְבְּעוֹת, וְהִיִּתְּהָ לָהֶם כֹּהֲנָה, לַחֲקֹת עוֹלָם; וּמִלֹּאֲתֵי-יַד-אֶהֱרֹן, יָיִד-בְּנָיו.
- 29,10 וְהִקְרַבְתָּ, אֶת-הַפֶּר, לִפְנָי, אֹהֶל מוֹעֵד; וּסְמַךְ אֶהֱרֹן וְיָבִיאוּ אֶת-יְדֵיהֶם, עַל-רֵאשׁ הַפֶּר.
- 29,11 וְשַׁחֲטָה אֶת-הַפֶּר, לִפְנֵי יְהוָה, פְּתַח, אֹהֶל מוֹעֵד.
- 29,12 וְלַקְּחֹת מִדַּם הַפֶּר, וְנִתְּמָה עַל-קַרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ בְּאֶצְבָּעֶךָ; וְאֶת-כָּל-הַדָּם תִּשְׁפֹךְ, אֶל-יְסוּד הַמִּזְבֵּחַ.
- 29,13 וְלַקְּחֹת, אֶת-כָּל-הַחֵלֶב הַמְכֻסָּה אֶת-הַקֶּרֶב, וְאֶת הַיִּתְרֹת עַל-הַכֹּבֵד, וְאֶת שְׁתֵּי הַכְּלִיֹּת וְאֶת-הַחֵלֶב אֲשֶׁר עָלֵיהֶן; וְהִקְטַרְתָּ, הַמִּזְבֵּחַ.
- 29,14 וְאֶת-בֶּשֶׂר הַפֶּר, וְאֶת-עֹרֹו וְאֶת-פְּרָשׁוֹ, תִּשְׂרֹף בְּאֵשׁ, מִחוּץ לַמִּטְהָה: חֲטָאת, הוּא.
- 29,15 וְאֶת-הָאֵיל הָאֵסֹד, תַּחֲסֹ; וּסְמַכְו אֶהֱרֹן וְיָבִיאוּ, אֶת-יְדֵיהֶם--עַל-רֵאשׁ הָאֵיל.
- 29,16 וְשַׁחֲטָה, אֶת-הָאֵיל; וְלַקְּחֹת, אֶת-דָּמוֹ, וְזָרַקְתָּ עַל-הַמִּזְבֵּחַ, סָבִיב.
- 29,17 וְאֶת-הָאֵיל--תִּתְּנֶם, לְבִתְּסִי; וְכַחֲצַת קֶרֶבּוֹ וְכַרְעִיו, וְנִתְּנָה עַל-גִּתְּסִיו וְעַל-רֵאשׁוֹ.
- 29,18 וְהִקְטַרְתָּ אֶת-כָּל-הָאֵיל הַמִּזְבֵּחַ, עֲלֶה הוּא לַיהוָה; רִיחַ יִחוּם, אֲשֶׁה לַיהוָה הוּא.
- 29,19 וְלַקְּחֹת, אֶת הָאֵיל הַשֵּׁנִי; וּסְמַךְ אֶהֱרֹן וְיָבִיאוּ אֶת-יְדֵיהֶם, עַל-רֵאשׁ הָאֵיל.
- 29,20 וְשַׁחֲטָה אֶת-הָאֵיל, וְלַקְּחֹת מִדָּמוֹ וְנִתְּמָה עַל-תְּנוּךְ אֶזְנוֹ אֶהֱרֹן וְעַל-תְּנוּךְ אֶזְנוֹ בְּנֵי יִמִּינֵי, וְעַל-בֶּהֱן יָדַם הַיְמָנִית, וְעַל-בֶּהֱן רַגְלָם הַיְמָנִית; וְזָרַקְתָּ אֶת-הַדָּם עַל-הַמִּזְבֵּחַ, סָבִיב.
- 29,21 וְלַקְּחֹת מִן-הַדָּם אֲשֶׁר עַל-הַמִּזְבֵּחַ, וּמִשְׁמֵן הַמִּשְׁחָה, וְהִזִּיתָ עַל-אֶהֱרֹן וְעַל-בְּגָדָיו, וְעַל-בְּנָיו וְעַל-בְּגָדֵי בְּנָיו אֹתוֹ; וְקֹדֶשׁ הוּא וְיָבִיאוּ, וְיָבִיאוּ וְיָבִיאוּ בְּנָיו אֹתוֹ.
- 29,22 וְלַקְּחֹת מִן-הָאֵיל הַחֵלֶב וְהָאֵלִיָּה וְאֶת-הַחֵלֶב הַמְכֻסָּה אֶת-הַקֶּרֶב, וְאֶת יִתְרֹת הַכֹּבֵד וְאֶת שְׁתֵּי הַכְּלִיֹּת וְאֶת-הַחֵלֶב אֲשֶׁר עָלֵיהֶן, וְאֶת, שֹׁקֵי הַיְמִינִ: כִּי אֵיל מִלְאִים, הוּא.
- 29,23 וְכָכֵר לָחֶם אַחֲת, וְחֹלֶת לָחֶם שְׁמֵן אַחֲת--וְזִרְקִיקֵי אֶחָד: מַסֵּל, הַמִּצּוֹת, אֲשֶׁר, לִפְנֵי יְהוָה.
- 29,24 וְשִׁמְתָה הַכֹּל--עַל כַּפֵּי אֶהֱרֹן, וְעַל כַּפֵּי בְּנָיו; וְהִנֵּפְתָּ אִתְּם תְּנוּפָה, לִפְנֵי יְהוָה.
- 29,25 וְלַקְּחֹת אִתְּם מִדָּם, וְהִקְטַרְתָּ הַמִּזְבֵּחַ עַל-הַעֲלֶה; לְרִיחַ יִחוּם לִפְנֵי יְהוָה, אֲשֶׁה הוּא לַיהוָה.
- 29,26 וְלַקְּחֹת אֶת-הַחֹזֶה, מֵאֵיל הַמִּלְאִים אֲשֶׁר לְאֶהֱרֹן, וְהִנֵּפְתָּ אֹתוֹ תְּנוּפָה, לִפְנֵי יְהוָה; וְהִיָּה לָךְ, לְמִנְחָה.
- 29,27 וְקֹדֶשׁתָּ אֶת חֹזֵה הַתְּנוּפָה, וְאֶת שֹׁקֵי הַתְּרוּמָה, אֲשֶׁר הֵנֹף, וְאֲשֶׁר הוֹכֵם: מֵאֵיל, הַמִּלְאִים--מֵאֲשֶׁר לְאֶהֱרֹן, וּמֵאֲשֶׁר לְבְּנָיו.
- 29,28 וְהִיָּה לְאֶהֱרֹן וּלְבְּנָיו לְסֹק-עוֹלָם, מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי תִרְוּמָה, הוּא; וְתִרְוּמָה יְהִיָּה מֵאֵת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, מִזְבְּחֵי שְׁלֵמִיָּהֶם--תְּרוּמָתָם, לַיהוָה.
- 29,29 וְיָבִיגְדֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר לְאֶהֱרֹן, יְהִיּוּ לְבְּנָיו אַחֲרָיו, לְמִשְׁחָה בָהֶם, וּלְמִלֵּא-בָם אֶת-יָדָם.
- 29,30 שְׁבַע־יָמִים, יִלְבָּשׁם הַכֹּהֵן תַּחֲתָיו--מִבְּנָיו: אֲשֶׁר יָבִיא אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד, לְשֵׁרֵת בְּקֹדֶשׁ.

- 29,31 ואת איל המלאים, תקח; ובשלת את-בשרו, במקום קדש.
- 29,32 ואכל אהרן וזבניו את-בשר האיל, ואת-הלקחם אשר בסל, פתח, אהל מועד.
- 29,33 ואכלו אתם אשר כפר בהם, למלא את-ידם לקדש אתם; וזר לא-יאכל, כי-קדש הם.
- 29,34 ואם-גתר מבשר המלאים, ומן-הלקחם--עד-הבקר; ושרפת את-הנוטר באש, לא יאכל כי-קדש הוא.
- 29,35 ועשית לאהרן ולזבניו, זבה, ככל אשר-צויתי, אתכה; שבעת-ימים, תמלא-ידם.
- 29,36 ופר חטאת תעשה ליום, על-הכפרים, וחטאת על-המזבח, בכפרך עליו; ומשחת אתו, לקדשו.
- 29,37 שבעת-ימים, תכפר על-המזבח, וקדשת, אתו; והיה המזבח קדש קדשים, כל-הנגע במזבח יקדש. {ס}
- 29,38 וזה, אשר תעשה על-המזבח: כבשים בני-שנה שנים ליום, תמיד.
- 29,39 את-הזבש האחד, תעשה בבקר; ואת הזבש השני, תעשה בין הערבים.
- 29,40 ועשרן סלת זלול בשמן כתית, רבע ההין, ונסך, רביעת ההין--לזבש, האחד.
- 29,41 ואת הזבש השני, תעשה בין הערבים: כמנחת הבקר וכנסכה, תעשה-לה, לריח ניחח, אשה ליהוה.
- 29,42 עלת תמיד לדרתיקם, פתח אהל-מועד לפני יהוה, אשר אעזד לכם שמה, לדבר אליך שם.
- 29,43 ונעדת שמה, לבני ישראל; ונקדש, בכבדי.
- 29,44 וקדשתי את-אהל מועד, ואת-המזבח; ואת-אהרן ואת-זבניו אקדש, לכהן לי.
- 29,45 ושכנתי, בתוך בני ישראל; והייתי להם, לאלהים.
- 29,46 וידעו, כי אני יהוה אלהיהם, אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים, לשכני בתוכם: אני, יהוה אלהיהם. {פ}